

Biografie Anthony Vine

Vine, Anthony (1988), USA

Anthony Vine componeert akoestische en elektro-akoestische concertmuziek. Hij woont in Brooklyn (New York) en studeerde bij Huck Hodge aan de universiteit van Washington (MMus) en bij Thomas Wells aan de Ohio State University (BMus). Hij werkt(e) o.a. met het Minnesota Orchestra, Alarm Will Sound, Yarn/Wire, Ensemble SurPlus, Trio Surplus, Bearthoven en het Illinois Modern Ensemble. Zijn muziek werd geprogrammeerd door Akademie Schloss Solitude, het Internationales Musikinstitut Darmstadt, het Mizzou Composers Festival, het Minnesota Orchestra Composer Institute, SaxOpen en de SCI National Conference. Hij deed een Con Edison Composer Residency en won in 2015 de tweede prijs bij de Salvatore Martirano Memorial Composition Competition. Vine werkt intensief samen met choreografen en interdisciplinaire kunstenaars, waaronder de Logan Company in Brooklyn. Hij is de oprichter en leider van de Columbus // NYC New Music Exchange [CNX], een initiatief dat bruggen slaat tussen de hedendaagse muziekscene in Columbus (Ohio) en die in New York.

Website: <http://www.anthonyvine.com/>

Tijdens Gaudeamus Muziekweek werden van Anthony Vine in totaal 3 werken uitgevoerd

Donderdag 8 september - Theater Kikker

Door: Ensemble Modelo62

From a Forest of Standing Mirrors (2014)

percussie, piano, contrabas en videoprojecties

Terwijl ik bezig was met de opzet van de compositie stuitte ik op *Umwelt*, een choreografie van **Maguy Marin** waarin de dansers verschijnen en dan weer verdwijnen, bewegend tussen spiegelende platen. Zo ontstaat een statische wereld, geïnspireerd door **Samuel Beckett**. Als ze kortstondig zichtbaar zijn, voeren de dansers steeds opnieuw alledaagse handelingen uit – van omkleden tot eten. Marins stuk begon mijn muziek al snel te beïnvloeden; ik richtte me steeds meer op bespiegeling en stagnatie. Het stuk bestaat uit harmonische pilaren die zijn opgebouwd uit het geluid van vijf gestemde gongen. Het hele stuk door worden deze verticale klankconstructies gespiegeld en versplinterd, zou je kunnen zeggen, met een variërende intensiteit. Omdat het materiaal zo breekbaar is, schept deze repeterende vorm een veranderlijk muzikaal oppervlak dat spontaan en onvoorspelbaar schijnt te bewegen.

For Agnes Martin (2013)

dwarsfluit/piccolo, alt-/sopraansax, twee percussionisten, piano, viool, cello, cassettedecks en diatonische harmonica

Ik ben al geruime tijd in de ban van de harmonica. De flexibiliteit van het instrument, de (vaak ontstemde) tonale constructie, de snerpande verschilltonen en de interferentie/zwevende tonen bij een gelaagd geluid zijn intrigerend. Al deze elementen worden ingezet voor de (harmonische) structuur en het andere compositorische gereedschap dat een rol speelt in *For Agnes Martin*. De harmonica's verweven zich met het ensemble en drijven boven een onderlaag van sinustonen die opstijgen uit de cassettedecks. De verschillende geluidslandschappen krijgen afwisselend meer en dan weer minder reliëf. Dit deed me denken aan de "zwevende lagen" in het werk van Agnes Martin waarin de verf, het doek en de liminale ruimte tussen de elementen voortdurend lijken te fluctueren.

Donderdag 8 september – Hertz (TivoliVredenburg)

Door: Quatuor Bozzini

Between Blue (2016)

Between Blue is het jongste werk van Anthony Vine. De titel verwijst enerzijds naar *Gard Blue*, een blauwe lichtinstallatie van de Amerikaanse kunstenaar James Turrell. Anderzijds naar "Out of the Blue / A Letter From Home About Sound and Consciousness", een nummer van de plaat *Out of Blue* van pianist "Blue" Gene Tyranny, ook wel bekend als Robert Sheff. Onder zijn eigen naam speelde hij in 1973 bij The Stooges, die van Iggy Pop inderdaad. Als "blue" Gene Tyranny is hij verreweg het bekendst door zijn werk met Robert Ashley, de operavernieuwe van de twintigste eeuw.

Vine kiest in *Between Blue* voor een andere stemming van de strijkinstrumenten dan gewoonlijk. Hij maakt gebruik van scordatura Italiaans voor misstemming of ontstemd zijn. Het stuk begint met statische, langzaam verschuivende akkoorden om de luisteraar uit te nodigen aan deze stemming te wennen, "to listen into" zoals Vine vertelt.

Langzaamaan ontvouwt de muziek zich met een steeds expressievere beweging met snellere harmonische en timbrale wisseling. Zo versplintert Vine zijn materiaal "in kleine lichtstralen die torerende mozaïeken van tonen creëren, die spiraalvormig bewegen, zoals een klankmobiel.